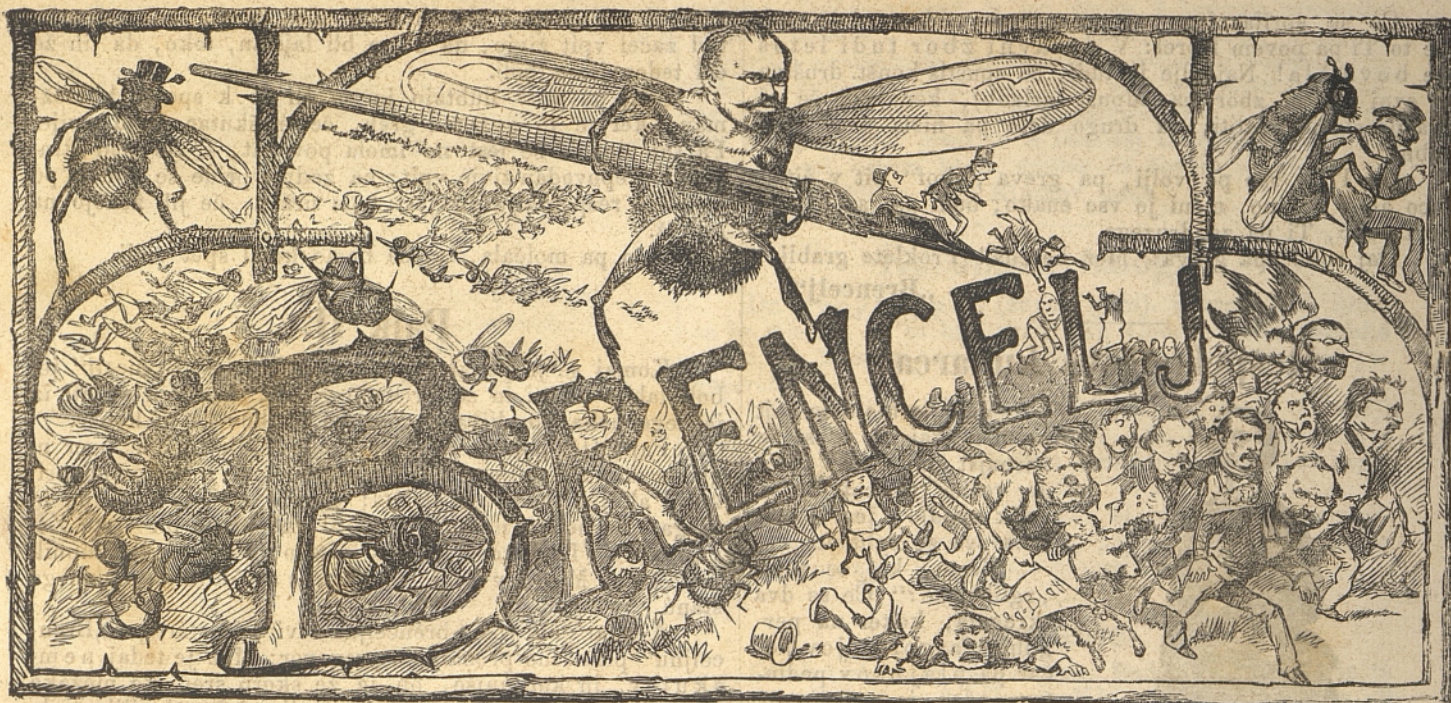




Letnik II.

v lažnjivi obleki.

Štev. 10.

Izhaja v mesecu dvakrat, kedar ga je volja. — Velja celo leto 2 gold. 40 kr., pol leta 1 gold. 20 kr., četrt leta 60 krajc. Posamezne številke se dobivajo po 10 kr. v Klerr-ovi bukvarnici na velikem trgu št. 313.

Volilci po slovenskih deželah!

Ker ste lansko leto „Brenceljnu“ kljubovajoči, volili same Slovence in ne enega tistih mož, ktere Vam je „Brencelj“ priporočal, so deželni zbori razpuščeni.

Zdaj pa imate! Po Vas voljeni možje so se na Dunaji nemškutarski stranki uperali in so jo celó potegnili iz državnega zbora. Njihova trma je prekucnila Giskro in Hasnerjevo ministerstvo in zbudila hudo nevoljo nemškutarjev, kterih je jeze nekaj skoro popokalo.

Pa kaj je to vse pomagalo? Nič, še toliko nimaste Vi od tega, kar je za nohtam črnega. Ker so vsi deželni zbori Vaši razpuščeni, bote morali vnovič voliti. Glejte no, da ne volite zopet takih, kteri bi iz Dunaja bežali ali celó tje ne šli!

Da pa ne pridete v zadrego in veste, koga imate volit, Vam bo „Brencelj“ izbral iz srede nemškutarjev in renegatov take, za ktere Vam je porok, da bodo šli gotovo na Dunaj sedet in se ne bodo tako dolgo vrnili, dokler se jim bo po 10 gold. na dan plačevalo, če trpi državni zbor neprenehoma do sodnega dne.

Ubogajte saj zdaj „Brenceljna“ in volite može, ktere Vam bo nasvetoval s prepričanjem, da je vsak od njih prav gotovo ali nemškutar ali renegat, kar je vse enako. Ne dajte se slepiti po Slovencih, ker Dežmanove grablje še zmeraj prežijo, da bi koga mahnile.

Tedaj še enkrat se Vam zatrobi: Slovencev ne volite, držite se nemčurjev in renegatov!

Dr. Brencelj,

predsednik nemčurskega volilnega odbora.

Ponudba zaradi sprave.

Kako Ti je pri srcu, Korel, ali kako Ti je vsaj tam, kjer imajo drugi ljudje srce? Ves svet se pogoduje, vse se hoče sprijazniti in — „Wo alles liebt, kann Karl allein nicht hassen“, ali po kranjsko: „Kjer se vse kušuje, se Korel sam ne pridušuje“. Pa saj mi ni treba prestav-

ljati, vem, da umeš nemščino, dasiravno si le nemškutar, in tudi slovensčine še nisi pozabil, odkar si na „proklete grablje“ tako nesrečno stopil, da so Te po nosu in po žnablilih mahnile.

A to so „tempi passati“, kakor pravi Lah, za take pretečene čase dá žid toliko, kakor za odstavljeno ministerstvo ali za Giskro, po kterem je Tebi tako žal. Naj v miru počiva!

Vrniva se nazaj k predmetu. Poslušaj me!

Vse si podaja roke in čeravno Potocki, od kterega Ti nič prida ne misliš, ni naredil sprave s Čehi, vendar to naju nič ne briga. Če se Potocki s Čehi ni mogel sprijazniti, še ni nikjer zapisano, da bi se ne sprijaznila mi dva. Poslušaj me tedaj.

Dolgo se že kavsava in lasava in če se tudi včasih ljudje smejejo, mi dva le vendar trpiva in si bova prej oskubila glave, ko pa se bodo ljudje nehali smejati. To gré tako-le, Korel. Ti daš meni svoj „Tagblatt“, lažnjivo obleko že imam, in Ti postaneš „Brencelj“. To bo smeha! To bo kupčija, veliko boljša, ko z maslom, kulturo in nemškutarijo; to blago se je v Sloveniji nekaj osmradilo in noče nič več kupcev vabiti. Svoje „proklete grablje“ mi daš po vrhu, saj je stara roba, nad duhovščino in Slovenci sploh strašno skrhana, tedaj komaj toliko vredna, ko slavna adresa ljubljanskega konšt. mestnega zbora na ministerstvo.

Ubogaj me Korel! Saj sva bila nekdanj prijatelj, to je bilo takrat, ko Ti še nisi bil v „vicah“. Ne nosis se tako možko, kakor da bi bil prvi „fant iz fare“, saj nimaš še petelinovega peresa na klobuku in tudi ne porcelanaste „fajfe“.

Tudi sem pripravljen prevzeti vodstvo nemškutarske stranke, konšt. društva in grem pri ljublj. konšt. mestnem zboru celó v „vice“ za-te, da se le sprijazniva. „Tetka“ se bodo morda malo jezili, a vsem ne moreš vstreči, Korel, tedaj še enkrat, ubogaj me, če ne, se nama utegne pripetiti to, kar se je pripetilo deželnim zborom: ministerstvo naju bo razdrlo.

Če se sprijazniva, ne prevzameva nobene dolžnosti. Le to Ti pa povem Korel: V državni zbor tudi letos ne bova šla! Najbolje je tudi, če spustiš konšt. društvo in svoj mestni zbor na odpust (urlaub), ker zdaj še ni prazne slame mlatiti, za drugo delo pa nista prav sposobna.

Če Ti je vse po volji, pa greva „likof“ pit v čitalnico ali v kazino, meni je vse enako; bom pa jaz dal za prvi polič, Ti pa za družega.

Daj roko, pa greva! Mož beseda! Proklete grablje! „Brencelj“.

Rešpehtarjova kuharica.



Vam je blo dolg cajt po men, kaj ne, k' se že štirinajst dni nismo vidli. Ja veste, ta cajt se je velik zgodlo, jest in pa Žefa sva se zglihale.

Veste, kaj se prav „zglihat se?“ Če se dva skregata, koker na pergliho štatgoltarjov kučar pa plajbsov pedintar, eden je mešekutar, eden pa Slovenc, tok ne morta bit zmerej v špetir, enkrat se morta sperjaznit in eden drugmo odpustit.

Glih toko je blo med nama. Žefa se je za menčurje, al kok se jim že prav po ta novem, jest pa za Slovence potegvala,

potlej sem jo pa vender jest prehauptala, k' sem rekla, da na tiste meškurje so tud' Nemci hudi, kar je tud' res, ker Nemc in meškur al meškutar ni vse glih.

Tam na Pemschem nek, k' so tist rešpehtar domá, k' se jim reče Štedrih in so tud gmej rot, tam v Prag nek, ker je bil sv. Janez Nepomuk v udo vržen, je en smenj, k' za nekej glihajo, menda se reče „ferfašeng“ in „deklaranta“. Ne vem, al je to kakšna govedna al je kaj družga; ta drug pa ima toko človeško ime. More že bit velik vredna al pa prevsok šacana, da ne morjo zglihat.

Žefa je rekla, da je „ferfašengo“ gnal sam ta velk ministront Potočnik na smenj; se mu je že znucala, k' so jo preh na Dunaj tok martral. Men se zdi, da je to tista kobila, k' so jo preh zmeraj tist liberaluhi jezdaril, pa vender ne vem za gvišno, da b' mogla na to perseč. Ta drug pa prav Žefa, da je en konj, k' so votli meškutarji na njem jahat, pa ni votel prit na Dunaj. Lejte, da je že žval tako kunštna, da je vedla, da b' jo na Dunaj znucal! Če bo tist oberministront Potočnik votel za tistga konja zglihat, bo pa mogel znucano kobilo in še kaj družga na vrh dat. Toko je, če človk ne zna žval šacat. Zdaj ga bo pa velik koštala. Ke b' jo bil preh kupil, b' se bil bolj vozil in b' jo ne bil toko brž znucal.

Rešpehtar, k' sem bla preh per njih, se strašno giftajo nad tem, da se bodo Nemci pa Slovenci zglihat. Pravjo, da bo polej „Tagblatt“ zmerej prazen, da ne bo nič žoftnih šrift noter in da bo žleht za tiste, k' zdaj Slovence jedó, k' jih polej ne bojo smel. Pa še nekaj se jim ferdrisa, da je šel tist pataljon z rdečim srajcam, k' mu pravjo „Sokol“, na Dolsko in ni bil nalajštan od kmetov koker lan turnčki. To so šimfal na gomistrat, da jim je dal to derlaubnost! Pa polej zvečer, k' je šlo tolk foljka jim nasprot na ajzenpon, so šli gospod rešpehtar v kazino, pa so se zmešal med gmej foljk, k' je „živjo“ vpil, pa niso mogli več vun iz srede, k' so jih Slovenc ogradli, in so mogli marširat dol do sokolske kosarne, da s' glih niso imel lušta. Pa eden jim je rekel, da morjo živjo vpit, če ne bodo tepen, k' je dans tak modi, da more vsak živjo

vpit; so pa gospod rešpehtar, k' niso mogli ven iz drenja, tud začel vpit živjo, da b' ne bli lajštan, toko, da jih že cel teden jezik boli.

Zdaj pa prov fluhtajo in so šli že k spovdi k Dežman, ker je to gvavten greh, če meškutar živjo vpije. Pa saj tega b' še jest ne imela povedat, k' je pod štrafengo prepovedan živjo vpit; na zadnje pride še policija po gospoda rešpehtarja in jest bom uržah, če jih ženejo na rotovž.

Bom pa molčala, saj se bomo kmal spet vidli.

Pajk II.

Komaj se je podal Pajk I. v pokoj in „Brencelj“ jel bolj lahko dihati in se prosteje gibati, kar mu prileti iz jasnega neba osupljiva novica, da Pajkov še ni konec.

Pajk II. je prav tiste krvi, ko Pajk I.; on sicer ni glavlar kake sodnije, tudi se ni kmetom z leskovino prikupil ali jim celó lase strigel; njegov stan je tak, da bi se ga „Brencelj“ nikakor ne lotil, ko bi ne bil vrste Zavašnikov, Lesjakove itd., s kratko, Pajk II. je župnik pri Devici Mariji v Polji, tedaj jako spoštovanja vrednega stanú.

A „kar pajk rodi, brenceljne lovi“, je star, po „Brencelju“ primerno prenaresen pregovor: Mož je tedaj nemškutar, in kar hujše, on je že skoro srenjske možake preveril, da so slovenske sleparije jim jako škodljive, da je slovenski duh spravil njihove sosedo na Žabjek (kar pa ni res, kajti slovenski duh ni sodil Janččanov in Vevčanov in drugih), da vse skup ni nič vredno, kar Slovenci počenjajo itd.

Možje se ga nekako bojé, ker je sploh Pajkova rodovina na Kranjskem nekako čudno priljubljena, tako da že nektare matere svoje neubogljive otroke strašijo, rekoč: „Tiho bodi, Pajk gré!“ In deca vé, da to nič dobrega ne pomeni, in hipoma omolkne.

„Brencelj“ je že marsikaj čul o Pajku II., a dozda se še ni hotel va-nj zaleteti, ker ga je branil stan; a zdaj se zaleti v Pajka II. nemškutarja, ne duhovna, in ga bo malo požgačkal. Ako pa se ne poboljša in še dalje plaši kmete z nemčurskim strahom ali slovenskim duhom, naj se pripravi. Za zdaj mu naredi „Brencelj“ le piko, drugič ga bo zapisal v črne bukve, in če to nič ne pomaga, potem — pa saj vé vsak, kaj „Brencelj“ s takimi počenja, ki dobijo pri njem v zadržanju „dritte“.

Pogovori.

Tone. Zdaj se toliko bere o deklarantih. Veš, Jože, kaj pomeni ta beseda?

Jože. Deklaranti so tisti Čehi ali sploh poslanci, kateri nočejo iti v državni zbor na Dunaj. Razumiš!

Tone. Razumim! Tedaj je tudi Dežman deklarant, ker ni šel na Dunaj v državni zbor.

Jože. Bo že, hahaha!

* *

Jaka. Ti si bil od nekdaž že bolj bistra glava od mene, povej mi, je li res, da so vsi deželni zbori razen českega razpuščeni in zakaj?

Tine. Zato, ker ministerstvo upa po novih volitvah dobiti bolj pridne in ubogljive poslance v državni zbor, kateri se mu ne bodo skujali.

Jaka. Aha! — Pa kaj, ali jih na Českem že ima, ali si jih ne upa dobiti?

Tine. Menda se bojí, da bi še teh ne zgubilo, kar jih ima. Saj veš, boljši je nemškutar ali renegat v državnem zboru, kakor —

Jaka. Kakor deklarant na strehi. Razumim!

* *

Tone. Deželni zbori so tedaj razpuščeni, tedaj bo treba voliti. Koga ali ktere boš volil, Tine?

Tine. Hm! Slovence, pa le pod tem pogojem, da

bodo v prihodnjem zborovanju sklenili novo postavo za povišanje davkov na Kranjskem.

Tone. Kaj si znorel?

Tine. Nikakor ne! Saj ti je znano, da postave, ktere sklene kranjski deželni zbor, niso rade potrjene. Če Slovenci sklenejo postavo za povišanje davkov, bodo gotovo znižani. Tedaj volimo Slovence!

Nemškutarska.

Hali, halo,
„Slovenije“ ne bo!
Ste nas zaničevali,
Se nam le posmeh'vali.
Hali, halo,
„Slovenije“ ne bo!

Ste Giskro prekucnili,
In fige nam molili,
Hali, halo, itd.

Ste mislili, da naša
Bo vlada hitro vaša.
Hali, halo, itd.

Ste 'z Janč nas zapodili,
So oestro vas sodili.
Hali, halo, itd.

A zlo ste se zmotili,
Ste slabo jo steknili.
Hali, halo, itd.

Volitve ste vodili,
Večino pridobili.
Hali, halo, itd.

Bit' hoč' te nam enaki,
In vstavljeni se tlaki.
Hali, halo, itd.

Le za-se ste glas'vali,
„Slovenijo“ snovali.
Hali, halo, itd.

Zdaj so vam ubogi nori
Pa razpušeni zbori,
Hali, halo, itd.

Adrese mi pisali,
Pa vi se nam smejali.
Hali, halo, itd.

Le tabore snovajte,
„Slovenijo“ kovajte.
Hali, halo, itd.

V deželnem zboru zunaj
Ogledali ste Dunaj,
Hali, halo, itd.

Dok' naši so viharji
Ne boste gospodarji.
Hali, halo, itd.

K' vas niso poslušali,
Kopita ste pobrali,
Hali, halo, itd.

„Slovenije“ nikoli,
Vam vlada ne dovoli.
Hali, halo, itd.

Bežali ste iz zbora,
Iz našega štora,
Hali, halo, itd.

Če se na glave stav'te,
„Slovenije“ ne naprav'te.
Hali, halo, itd.

Krstna obluba renegatov.

Po naključbi je naletel „Brencelj“, stikovaje po arhivu konšt. društva, na sledeči spis, kateri, kar je njemu znano, ni bil še priobčen v nobenem časniku. Vidi se mu že na obliki, da spada v veroslovje, in sicer je krstna obluba renegatov, ktero mora vsak znati, ki hoče biti renegat. Glasi se:

Vprašanje. Kaj je tvoja želja?

Odgovor. Stopiti med renegate.

Vpr. Se odpoveš slovenskemu duhu?

Odg. Se odpovem.

Vpr. In vsemu njegovemu djanju?

Odg. Se odpovem.

Vpr. In vsem čitalnicam in taborom?

Odg. Se odpovem.

Vpr. Veruješ „Tagblattove“ laži?

Odg. Verujem.

Vpr. V Dežmana in njegove preroke?

Odg. Verujem.

Vpr. Si pripravljen, za to vero teči iz Janč?

Odg. Pripravljen.

Vpr. Si pripravljen, plajšč obešati vedno le po vetru?

Odg. Pripravljen.

Vpr. Hočeš biti ud konšt. društva?

Odg. Hočem.

(Potem moli kandidat kozjo molitvico, tajnik mu pomaže usta, ušesa, nos, jezik in pete z Dežmanovim maslom, ga

polije s „fortšritsgajstom“ in mu dá za 2 krajcarja nemčurske kulture, zmešane s „Tagblattovimi“ lažmi, med zobe. Potem se mu prižge nemškutarska inteligencija in konec je pojedina, pri kateri se vse ustave napije, da jo ima vsak prav dosti pod cilindrom; Nemec pravi temu „Verfassungsrausch“. — Ako bi bil kdo poprej slovenski prvak in bi imel kaj slovenskih grehov, se jih more pri odboru konšt. društva do čistega izpovedati. — Zadnji je to obljubo storil Kljunov Cene.)

Računska naloga.

Dr. Suppppppan (župan ljublj. mesta): „Ne more se še misliti, da bi bila avstrijska vlada že tako globoko padla, da bi se morala s sedanjimi vodji Slovencev pogovarjati.“

„Brencelj“: „Ne more se še misliti, da bi bili vodji Slovencev že tako globoko padli, da bi se morali z dr. Suppppppanom in njegovo nemčursko stranko pogovarjati.“

Vprašanje: Kako globoko bi morala pasti avstrijska vlada, da bi bila prisiljena, pogovarjati se z županom dr. Suppppppanom in njegovo procesijo?

Vprašanje.

Deželni zbori so razpuščeni. Rad bi vedel, ali je to razpuščenje tudi na dr. Ceneta Kljuna raztegnjeno in ali se bo on za-nj tudi tako malo zmenil, kakor za nezaupnico svojih volilcev?

„Brencelj“,
radovedna muhca.

CENE

na grobu svojega poslanstva.

(Poje se po melodiji Šmarijskega „šomaštra“: „En'ga sinka sem imel“ itd.)

Zelen stolček sem imel
Za pečjo v dvorani,
Kjer poslanci kranjski so
Zborovali zbrani.
Pa šel je, ni ga več
Tam pri peč'.

Zdaj pa je Potocki mi
Kašo slab' zabelil,
Z moj'ga stola za pečjo
Hitro me preselil.
Ne bo me nikdar več
Tje za peč'.

Tudi klopco sem imel
Tam v dvoran' na Dunaj'.
Oh kak' fletno b'lo sedet
Za desetak zunaj.
Fletno je, fletno je.
Tamkaj-le.

Tud' me urno zapodi
'Z klopice lesene.
Kjer je za nemškutarje
Pridno sedel Cene.
Kje bo zdaj desetak
Za nov frak?

S'cer ljubljansk' volilci so
Pismo mi poslali,
Rekli, da b'jo druž'ga si
Namest' mene zbrali.
Pište me, pište me
V uh' vi le.

Kdo bo zdaj nemškutarje
Tu na Dunaj' branil?
Kdo v Ljubljani za petak
Hlače svoje ranil?
Jaz ne več, jaz ne več
Kljun sloveč.

Jaz pa nezaupnico
V žep svoj mirno vtaknem,
Drugemu poslancu se
Rad nikol' ne vmaknem.
Men' je mar, men' je mar
Zlo za d'nar.

Kaj zdaj bosta delala
Tista policaja,
Ki v Ljubljani pri Malič
Bila mi čuvaja?
Nikdar več me ne bo
V Ljubljano.

Pojasnilo.

Po slovenskih novinah se je nekaj časa sem trosilo nesramno sumičenje, da ljubljanski „Tagblatt“ dobiya podporo iz dunajskega dispozicijskega zaklada. Ta je bôsa. Dokler je kaj Slovencev in njihove duhovščine na svetu, ljubljanski „Tagblatt“ ne potrebuje nobene podpore, ker je pokazal, da mu ti prav dobro teknejo.

Kdor nas tedaj natolcuje, da prejemamo podporo iz Dunaja, ga bomo kar snedli.

Vredništvo „Tagblatta.“

Protest.

„Novice“ so nas sumičile, da smo na dan sokolskega izleta v Dolsko poslali nekega človeka z imenom Moré, da bi napravil kak škandal. Ta notica „Novic“ izvira brez dvoma iz tega, da je bil omenjeni dan na Dolskem nek capin, ktereга so „Novice“ z lahko odpustljivo pomoto za gosp. Moréta gledale.

Tedaj se ta stvar tu razjasni s pristavkom, da oni capin ni ud našega društva, in tedaj tudi ni mogel biti od nas poslan, ker je še dosti capinov po deželi, ki niso udje našega društva.

Tudi je bil gosp. Moré brez žandarjev, policajev in bričev, tedaj ni misliti, da bi bil šel koga na „korajžo“ klicat.

Turnarsko društvo.

Šlek, šlek!

Hali, halo! Hehe! Šlek, šlek! Zdaj jo pa imaste! Prej ste se nam smejali, da nismo bili nikjer voljeni v deželni zbor. Kaj pa imate zdaj vi, ko je deželni zbor razpuščen, he? „Čez sedem let vse prav pride“, pravi star resničen pregovor. Zdaj smo pa mi na konju, nas ne more nihče razpustiti. Hali, halo! Šlek!

Derbič, Župan, Pajk.

Logika.

Avstrijska ustava se je spekla v decembru mesecu, tedaj se ni čuditi, da je slaba. O zimskem času so drva draga in še pekovske žemlje so ta čas rade malo zapečene. Kako bi bilo misliti, da bi se bil tak velikanski hlebec, kot je avstrijska ustava, dobro spekel!

Krakovčan.

Trdovratnost.

Svet se mi v pest smeje, češ, da se bom zdaj moral odpovedati poslanstvu v kranjskem deželnem zboru, ker nimam več pravice do stola za pečjo. Nalašč ne! Če mi ne dajo stola, se bom vsedel pa na tla.

Kljunov Cene,

večni poslanec v kranjskem deželnem zboru.

Brez zamere!

Pregledovaje zapisnik svojih naročnikov od lanskega leta zapazil je „Brencelj“, da jih je še nekaj, ki še niso plačali lanske naročnine ali so vsaj za pol leta zaostali, bodi si, da so pozabili na malenkost, ali pa, kar skoro ni verjetno, mislijo, da „Brencelj“ frčí zastonj in si plačuje še vrh tega sam poštino, ker brez marke ne sme letati po svetu.

Ker vsaka stvar napreduje, bi bilo pristojno, da bi tudi ti morda iz pozabljivosti zaostali prijatelji „proklete muhe“ zopet došli one, ki so že naprej plačali, brez da bi jim poslal „Brencelj“ Pajka na eksekucijo.

„Brencelj“,

brez volje sitna muha.

Cudna prikazen.



Slovenski pisatelj: Kolikorkrat primem za ta-le škaf, se mi vaelej zaganjata pesa med noge ter me popadata za meča. Če bi jima ne bilo mar za to pičo in posodo, bi me v miru pustila.

Na prodaj je

zavoljo razpuščenja kranjskega deželnega zbora znani

sedež za pečjo,

kterega dozdanji posestnik ne bo več rabil. Sedež nese po 5 gold. na dan. Natančnejši pogoji se izvedo pri

dr. Cenetu Kljuna,

odstavljenem deželnem poslancu na Dunaji.

Službe

išče nekaj Tirolcev, kateri so že po vsem svetu stikali in nič ne steknili. Ker ne umejo ne besedice slovenskega jezika, bi bili posebno pripravi za nižje uradnike na Kranjskem, posebno zdaj, ko je slovenščina v uradnijo vpeljana. Ozira se bolj na plačo, ko na opravila. Če bi se ne našlo nič boljšega, bi bili tudi zadovoljni s stopnjo ljubljanskega mestnega svetovalca ali v sili celó župana.

Več o tem se izve pri gg. dr. J. Suppppppanu in dr. Kasmacher-ju, kjer ležijo tudi spricala, da imajo petenti prav dobre zobé.

Tujčeva peta,

društvo za naseljenje tujcev na Kranjskem.

K Binkoštim.

Vsem prijateljem in znancem se daje na znanje, da letos ne bo, kakor se je govorilo,

birme na Janjčah.

Kje in ali sploh bo letos birma, bodo okoliščine odločile, kar se bo o pravem času oznanilo.

Turnarsko društvo.